

24 ΜΑΪΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ».

Συμεὼν ὀσίου τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει (†590).

Ἦχος πλ. α΄. Ἐωθινὸν ἦ.

Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§29-31.

* * * * *

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ἦχος Πάφ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και
τοι οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέϋριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Αναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραξι, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων

αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ζ', καὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ τυφλοῦ στιχηρὰ ἰδιόμελα β' εἰς γ'.

Ἦχος Πάφ

Κ^{Πα} υ ρ ι ι ε ε κ ε ε κ ρ α α α ξ α α π ρ ο ο ς σ ε
ε ι σ α κ ο υ ο υ σ ο ο ο ν μ ο υ ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ο ν μ ο υ Κ υ
υ ρ ι ι ι ε ^{Κε} Κ υ ρ ι ε ε κ ε ε ε κ ρ α ξ α
α π ρ ο ο ο ς σ ε ^{Πα} ε ι σ α α α α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ
π ρ ο ο ο σ χ ε ς τ η φ ω ν η η η τ η η ς δ ε η η η σ ε ω
ω ω ω ς μ ο υ ^{Κε} ε ν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ν α ι μ ε ε π ρ ο ο
ο ς σ ε ε ^{Πα} ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ υ ρ ι ι ε ^{Πα}

Κ^{Πα} α τ ε υ θ υ ν θ η τ ω η π ρ ο ο ο ο σ ε υ ε υ
χ η η η μ ο υ ω ς θ υ μ ι α μ α α ε ν ω ω ω π ι
ο ο ο ο ν σ ο υ ^{Κε} ε π α ρ σ ι ς τ ω ω ω ω ν χ ε ι ρ ω
ω ω ν μ ο υ ο υ θ υ σ ι ι α ε ε ε σ π ε ε ρ ι ι ν η η
^{Πα} ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ υ ρ ι ι ε ^{Πα}

Θ^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ^{u q}

Μ^μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι ασ του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι αις ^{u q}

Σ^{Πα} υν αν θρω ποι σε ρ γα ζο με ε νοι στην α νο μι ι
α αν και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε κτων αυ
των ^{u q}

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει
με ^Δ ε λαι ον δε α μα ρτω λου μη λι πα να α τω την κε φα
λη ην μου ^{u q}

Ο^μ τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο κι
αις αυ των ^{u q} κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι
κρι ται αυ των ^{u q}

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θησαν ^Δω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^Δδι ε

σκορ πι σθητα ο στα αυτων παρα τον Α α δην ^υ

Ο ^μτι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλ

μοι οι μου ^Δε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μου ^υ

Φ ^μυ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στησαν

το ο μοι ^Δκαι α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν ^υ

Π ^{Πα}ε σουν ται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι ^Δκα τα μο νας ει μι ε γω ^Δε ως αν πα ρε ελ

θω ^υ

Φ ^μω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην ^υ

Ε ^{Πα}κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γγε λω ^υ

Ε ^{Πα}ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το Πνευ μα μου και συ

εγ νωστας τρι βους μου

Ε^{Πα} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Δι} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο

εκ ζη τωντην ψυ χη ην μου

Ε^{Κε} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζωντων

Π^{Κε} ρο ο σχεσ προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε

τα πει νω θην σφοδρα

Ρ^{Δι} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου του ε ξο

μο λο γη σασθαιτω ο νο ο μα τι ι ι σου

Δ ^{Πα} ι α του τι μι ου σου Σταυ ρου ου Χρι ι ι
στε ^υ δι ι α α βο ο λον η η η η η
^{Κε} σχυ υ υ νας και δι α της Α να στα σε ω
^{Δι} ω ω ως σου το κε ε εν τρο ον ^{Πα} της α μαρ τι ι ι
ας η ημ βλυ υ υ νας και ε ε σω ω ω σα ας
^{Κε} η η μας ^υ εκ των πυ λω ω ω ν του θα να α
^{Πα} α του ^υ δο ξα ζο μεν σε μο νο γε ε νε ε ε ες ^Δ

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ^Δ ^Χ
ε ως ου αν τα α
πο δω ω ως μοι ^π

Ο ^{Πα} την Α να στα σιν δι δους τω γε νει των α αν θρω
^{Δι} ω ω πων ως προ βα α τον ^Δ ε πι σφα γη η ην η
^{Κε} η η η η χθη ε φρι ι ξα αν του ου τον οι οι α α
αρ χον τε ες του Α α α α δου ^{Δι} και ε πηρ θη η σαν
^{Πα} πυ υ λαι ο δυ υ νη η η η ραι ^{Κε} ει σε λη λυ θε
γαρ ο Βα σι λευς της δο ο ο ξη ης Χρι ι ι στος ^υ λε
ε γων τοις εν δε σμοι οις ε ξε ε ε ε ελ θε ^{Κε}

ε ε ε τε ^{Πα} και τοις εν τω σκοτει ανα καλυυ
πτε ε σθε

Στίχ. γ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,
ει σα

κουσον τη ης φω νη η ης μου
Με γα θα α αυ μα ^{Πα} ο των α ο ρα τωων Κτι
ι ι στης δι α φι λαν θρω πι αν σα ρκι πα α θων α
νε ε στη ο ο α θα α α να α α α τος
δευ τε πα τρι αι αι αι των ε ε θνω ων του ου τον προ
σκυ νη η η η σω ω ω μεν τη γαρ αυ του ευσ
πλα αγ χνι ι ι α ^{Κε} εκ πλα α α νης ρυ σθε
ε ε εν τες εν τρι σιν υ πο στα σε σιν ε ε ε να α
Θε ε ον υ μνιν με ε μα θη η κα α μεν

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα
εις την φω

νην της δε η η σε ω ω ω ως μου
Εσπε ρι νην προ σκυ νη σιν προσ φε ρο μεν σοι τω α

νε σπε ε ε ρω ω φω ω τι τω ε πι τε λειτων αι αι

ω ω ω νων ως εν ε σοπτρωδι ασαρ κο ο ος λα αμ

ψαν τι ι τω κο ο ο σμω και με ε χρι ις Α δου

κα α τελ θο ο ο ον τι και το ε κει σε σκο ο ο

τος λυ υ σα α αν τι και το φως της α να στα

σε ε ως τοις ε ε θνε σι ι δει ει ει ξα α αν τι

φω το δο τα Κυ ρι ι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται; ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

ε ε ε ε στιν

Τον αρ χη γον της σω τη ρι ας η μων Χρι στο ον δο

ξο ο λο ο γη η η σω ω ω μεν αυ του γαρ εκ

νε κρων α να στα αν τος κο σμος εκ πλα α νης σε

ε σω ω ω σται χαι ρει χο ρο ος Α αγ γε ε λων φε ε

ε ευ γει δαι μο νων πλα α α νη Α δαμ πε σων

α νι στα α ται δι α α βο λο ος κα τη ηρ γη η

ται ^Α_δ

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ^Α_δ ^Χ ηλ πι σεν η

ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ^π₉

^{Πα} **Ο** ι της κου στω δι ας ε νη χουν το υ πο των

πα ρα α νο ο ο μων ^υ₉ κα λυ ψα τε Χρι στου την ε γε

ερ σι ιν και λα βε τε αρ γυ υ ρι α α και αι ει

ει ει ει ει πα α α τε ^π₉ ο τι η μων κοιμω

με ε ε νων εκ του μνη μει ου ε συ λη η η θη

ο ο νε ε ε κρος ^{Κε} ^π₉ τις ει δε τις ηκουσε νε κρον κλα ^{Πα}

πε ε εν τα α πο ο τε ε ^υ₉ μα λι στα ε σμυρ νι σμε

ε ε νον και αι γυ υ υ μνον ^π₉ κα τα λι πον τα και

εν τω ω τα φω ^π₉ τα εν τα α φι α α α α

αυ του ^{Κε} ^π₉ μη πλα να σθε Ι ου ου δαι αι αι οι ^{Πα} ^υ₉ μα θε

τε τα ας ρη σεις των προ ο φη τω ω ων και γνω ω

ω τε ^π₉ ο ο τι αυ τος ε στι ι ιν α α λη η θως

ο λυ τρω της του ου κο ο ο σμου και πα αν το δυ υ

να α μος

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
πρωΐας

ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον

Κυ ρι ι ε ο τον Α δηνσκυυ λε ε ευ σας και

τον θα να α τον πα τη σα ας Σω τη η η η η η

η η η η μων ο φω τι σας τον κο ο ο σμοντω

σταυ ρω τω τι ι μι ι ι ω ε λε η η σον η η μας

Καὶ τὰ δύο Στιχηρὰ Ἰδιόμελα
τοῦ Τυφλοῦ, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. η. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ

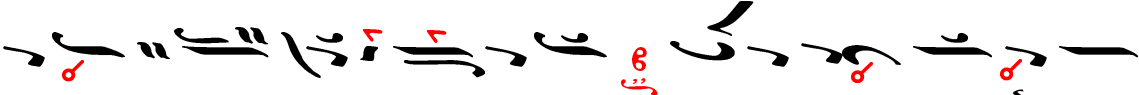

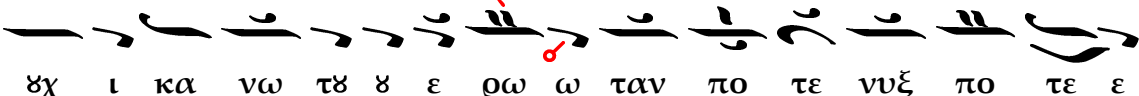
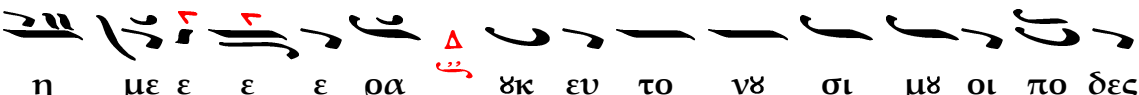

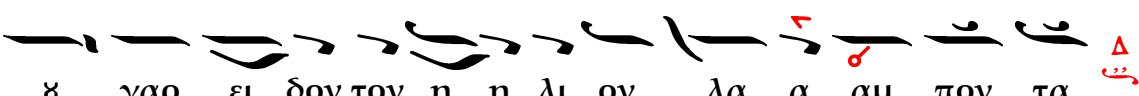

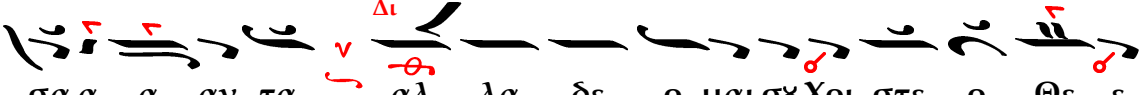
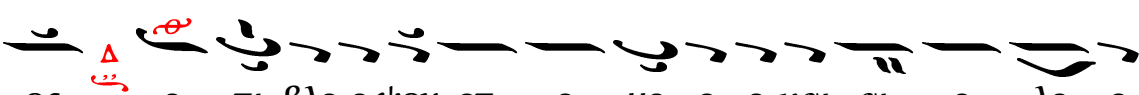

λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
εκ πα σω ων

των α νο μι ω ω ων αυ του

Ο Τυ φλος γεν νη η θεις εν τω ι δι ω λο γι

σμων ω ω ω ε ε λε ε ε γεν α ρα ε

γω δι α μαρ τι ας γο νε ων ε γεν νη η η η θην

 α ο ο ο μα α α τος α ρα ε γω δι α

 πι στι αν ε θνων ε γεν νη η θηνεις ε ε εν δει ξιν

 ρχ ι κα νω τϑ ϑ ε ρω ω ταν πο τε νυξ πο τε ε

 η με ε ε ε ρα ρκ ευ το νϑ σι μϑ οι πο δεσ

 τα των λι ι ι ι θων προσκρϑ ϑ ϑ σμα α α τα

 ϑ γαρ ει δον τον η η λι ον λα α αμ πον τα
 Νη

 ϑ δε εν ει κο νι τον ε με ε πλα α α στϑ ρ γη η

 σα α αν τα αλ λα δε ο μαι σϑ χρι στε ο Θε ε

 ος ε πι βλε ε ψον επ ε με ε ε και αι ε λε ε

 η σο ο ο ον με

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν

 παν τε ες οι λα α οι

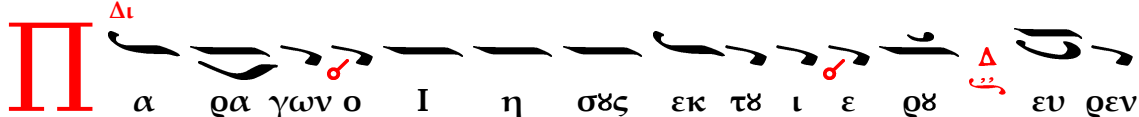
καὶ πάλιν

Ὁ Τυφλὸς γεννηθεῖς, ...

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου

 με νειεις το ο ον αι ω ω να

 α ρα γων ο Ι η σϑς εκ τϑ ι ε ρϑ ευ ρεν

ανθρωπον τυφλον εκ γενετης και σπλαγχνισθεις ε
 πεθηκε πληλον επι τας οφθαλμους αυτου και ειπε
 ε προς αυτον υπαγε νιψαιεις τω σιλωωαμ
 και νιψαμενος ανεβλεε ψεδοξαν αναπεεε
 εμπων θεεω οι δε αγχισται αυτου ελεεγον
 αυτω τις σκτας κορας διιιη νοι οι ξεν
 η
 ας οδεις των βλεποντων ιαασαιιισχυυ
 υσεν ο δε φηηησιιιβοηησας
 ανθρωπος Ιησους λεγομεενος εκειεινοο
 ος μοι εεφη νιψαιεις τω σιλωααααμ και α
 νεεεβλεεεεψα αυτος εστιν αληη
 θως ον εφη Μωσης εν τω νομω Χριστοον Μεσ
 σιιαν αυτος εστιν ο Σωτηρ των ψυχω
 ωων ηηηημων

Ἦχος π̣ᾳ Πα ϕ

Δ οξα Πατρι και Υιω και Αγιωωω

Πνευμααατι

Κ^{Πα} υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε πα ρα α

γων ε ε εν τη η ο ο δω ευ ρες α αν θρω ω

πον τυ φλο ον εκ γε ε νε ε ε της και εκ

θαμ βοι γε γο νο ο τες οι μα α α θη η η η

ται ε πη ρω τω ων σε λε ε ε ε γο ο ο ον

τες Δι δα σκα λε τι ις η μα αρ τεν ου ου τος η οι

οι γο νεις α αυ του ι να α τυ φλο ο ο ο ος

γε εν νη η η θη συ δε Σω τη ρ μου ε βο ο ο

α ας α αυ τοις ου τε ου τος η η μα αρ τεν ου

τε οι γο νεις α αυ του αλλ ι να φα νε ε ρω ω

θη τα α ε ε ρ γα του ου Θε ε ου ου ου ου ου

ε εν α α αυ τω ε με ε δει ε ρ γα ζε ε σθαι

Πα τα ε ρ γα του πε ε μ ψαν το ο ο ο ος με

α α ου ου δει εις δυ υ να ται αι ε ε ρ γα

α α α α ζε ε ε ε σθαι και τα α α αυ

τα α ει ει πων πτυ υ υ σας χα α μαι και

πη λον ποι οι η η σας ε πε χρι σας τους ο φθαλ

μου ους α αυ του λε ε ξα α ας προ ος α α

αυ τον υ πα α γε ε νι ι ψαι εις του Σι λω

α αμ την κο λυμ βη η η η θραν ο δε νι

ψα α με ε νος υ γι ης ε γε νε το και ε

βο ο ο α α προ ο ος σε πι στευ ω Κυ ρι ι

ε και αι προ ο σε κυ υ νη σε ε ε ε σοι δι ο

βο ω ω μεν και αι αι η η η η μεις ε λε

η η σον η η μας

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις

τς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α

μην

Ε ν τη ε ρυ υ θρα θα α λα α α α σ ση

της α πει ρο γα μου ου νυ υ υμφης ει ει κων δι ι ε
 γρα α α α φη η πο ο ο τε ε κει Μω υ σης
 δι αι ρε ε της του ου υ υ υ δα α α τος εν
 θα δε ε Γα α βρι ι ι ηλ υ πη ρε τη ης του θα
 α α α αυ μα α α τος το τε τον βυ θον ε πε
 ζε ευσεν α βρο χω ως Ι ισ ρα α ηλ νυ υ υν δε τον
 Χρι στον ε γεν νη η σεν α α σπο ο ρως η Πα αρ θε
 ε ε νο ος η θα λα α ασ σα α με τα την πα
 ρο δον του ου Ι ισ ρα α ηλ ε ε μει νε εν α α
 α βα α α α τος η α α α α α α α με ε
 ε ε η α α με εμ πτο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος με τα την κυ η σιν του Εμ μα νου η ηλ ε
 μει ει νε ν α α α α α φθο ο ο ρος ο ω ω
 ω ων και αι προ ο ων και φα νεις ως αν θρω ω πο ος
 Θε ε ος ε λε η σο ονη μα α α α α α ας

***

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανού, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ἰ
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οιοις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.
 Ἦχος Δι-θ.

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
 αν ε νε δυ υ σα το ο ο

* * *

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.
 Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους
 φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
 Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ

δεδοξαμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος π̄ ᾱ Κε ρ

Σ ε τον σαρκωθεν τα Σωτηηρα Χριστον και
των ουρανων μηχωρισθεν τα ενφωνισματων
μεγαλυνομεν ^{u q} οτι σταυρον και θανατον κατε
δε εξωδια το γενοσημων ως φιλαανθρωπος
Κυριος ^{u q} σκυλευσας Αδου πυυλαστριημερος
νεεστης σωζοντας ψυχας ηημων ^{u q}

Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος π̄ ᾱ Κε ρ

Χ Α να στη τω ο Θε ος ^{u q} και δι α σκορ πι σθη

τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α
πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Π ^{Κε} α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα
μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι
στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα
με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν
του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παντας α
γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη
κε ται κη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Δ ^{Κε} ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε
λι στρι αι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρ η
μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως Χρι
στου τε ρ που χο ρευ ε και α γα αλ λου Ι ι

ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε α
σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ ερ
χο ο με νον

Χ
Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο
προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη
τωσαν

A ^{Κε} ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορθου βα θε ε
ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με τα
των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον ως εν
φθο ρα α πελ θου σαι κη ρυ ξα τε τοις αυ
του ου Μαθη ταις

Χ
Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ

ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευ φραν θω μεν
εν αυ τη

Π ^{Κε} α σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα
Πα σχα πανσε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα σχα
εν χα ρα αλ ληλους πε ρι πτυ ξω με θα ω ω
ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα
φου ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε ε γων κη ρυ υ
ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Ἦχος πλ. Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Δ ^{Νη} ι και ο συ νη ης η λι ι ε νο η τε
Χρι στε ο ο ο ο Θε ε ε ε ος ο τον εκ μη
τρας του φω ω τος ε στε ε ρη η με ε ε νο ον δι
α της σης α χρα αν του προ οσ ψαυ σε ε ως φω ω τι

ι ι σας κα α ατ α α α αμφω και η μων
 τα α ομ μα α τα των ψυ χω ων α αυ γα α α α
 σας ^{Νη} υι ου ους η με ε ε ε ρας δει ει ει ξον ι
 να πι ι στει ει βο ω ω ω με ε ε εν σοι πολ
 λη η σου και α α α α φα α α α τος η εις η
 μας ευ σπλα αγ χνι ι ι α φι λα α ανθρωπε δο ο
 ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος Πα φ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τας
 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Α να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και
 λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ
 υ ρει και α λλη λυ υς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω
 με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και
 τοις μι σθ υ υ υ σι ιν η η η μας συγ χω ρη σω
 ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α στα α α α

σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω
 μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων θα να
 τω θα α να τον πα τη η η η σας και τοις
 εν τοις μνη η η η μα α α α σι ζω ην
 χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ ᾠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.
 Τὸ Ἀναστάσιμον.
 Ἦχος π̣ά̣ Κε Ϟ

Τ^{Κε} ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι ^Ϟ τον
 εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
 α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ^Ϟ ο τι
 ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
 να τον υ πο μειναι ^Ϟ και ε γει ραι τους τεθ νε ω ω
 τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του ^Ϟ

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χ^{Κε} αι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευ
 τος ^Ϟ χαι ρε τει χος και σκε ε πη των προσ τρε χον των εις
 Σε ^Ϟ χαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει ρο γα με ^Ϟ
 η τε κου σα εν σαρ κι τον ποι η την σου και θε
 ον ^Ϟ πρε σβευ ου σα μη ελ λει πης υ περ των α νυ
 μνου ουν των ^Ϟ και προ σκυ νουν των τον το κον σου ουου
 ου ου ^Ϟ

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·